

DOSAR NR.

TRIBUNALUL
SENTINȚA CIVILĂ NR.
ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN DATA DE
TRIBUNALUL COMPUS DIN :
PREȘEDINTE -
GREFIER -

Pe rol, soluționarea cauzei civile ce formează obiectul dosarului nr. , privind pe reclamanta , pârâte Direcția Generală a Finanțelor Publice Direcția Regională Vamală pentru contestație acte vamale.

Despre mersul dezbaterilor, s-a consemnat în încheierea de ședință din data de , când s-au pus concluzii în fond, iar instanța având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de , iar apoi mai având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de astăzi, când a deliberat și pronunțat următoarea sentință:

TRIBUNALUL

Deliberând asupra cauzei civile de față, reține următoarele:

Prin cererea înregistrată la data de pe rolul acestei instanțe sub nr. reclamanta a formulat în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice contestație împotriva Deciziei nr. emisă de aceasta din urmă, decizie prin care s-a respins contestația formulată împotriva actului constatator nr. încheiat de Biroul Vamal

În motivarea acțiunii s-a arătat de către reclamantă că, în fapt la data de a încheiat cu contractul de leasing extern nr. având ca obiect un irigator , și o pompă în baza art.25 din Legea nr.99/1999 obținând autorizație de admitere temporară pentru un termen de 48 luni, respectiv până la data de

A mai arătat reclamanta că datorită faptului că bunurile nu corespundeau necesității sale le-a predat reprezentantului în România al finanțatorului, dar cu toate acestea Biroul Vamal fără a verifica temeinic, din oficiu a încheiat regimul vamal suspensiv prin actul constatator nr. calculând o datorie vamală de RON, fără să solicite și un punct de vedere din partea importatorului.

Consideră reclamanta că în mod greșit s-a făcut aplicarea prevederilor Codului Vamal, deși în speță sunt incidente disp.ar.27 alin.3 din OG nr.51/1997 republicat care dispune: ” în cazul în care utilizatorul , din vina societății de leasing sau a furnizorului nu și-a exercitat dreptul de opțiune

prevăzut în contract, privind prelungirea termenului de leasing sau a achiziției bunului, iar bunul nu a fost restituit, utilizatorului este obligat să plătească taxele vamale la valoarea reziduală a bunului, care nu poate fi mai mică de 20% din valoarea de intrare a bunului. Arată reclamanta că față de faptul că bunul a fost restituit și văzând dispozițiile susmenționate nu putea fi obligată la plata unei datorii pentru un bun care nu-i aparținea, astfel că actul constatator este nul de drept, cu atât mai mult cu cât obligația prevăzută de art.95 alin.2 din Legea nr.141/1997 este una dispozitivă și nu imperativă.

Pentru motivele indicate reclamanta a solicitat admiterea contestației, anularea deciziei și exonerarea de plata datoriilor vamale.

În dovedirea cererii sale reclamanta a depus la dosar mai multe înscrisuri printre care se regăsesc și Decizia nr. [redacted] a DGFP [redacted], corespondență între reclamantă și [redacted] și [redacted] copie sentință comercială nr. [redacted] pronunțată de Tribunalul [redacted], copie contract leasing.

La [redacted] Direcția Generală a Finanțelor Publice a depus întâmpinare prin care a solicitat respingerea acțiunii reclamantei ca nefondată și neîntemeiată întrucât acestea îi reveneau atât obligația de a încheia operațiunea ca titular al regimului vamal suspensiv, precum și obligația de a informa Autoritatea Vamală care a emis Autorizația de admitere temporară, de predare a utilajelor către reprezentantul în România al finanțatorului.

S-au invocat în cuprinsul întâmpinării disp.art.93,95 din Legea nr.141/1997, art.155 alin.2 din Regulamentul de Aplicare a Codului Vamal aprobat prin HGR 1114/2001.

Odată cu întâmpinarea au fost depuse la dosar actele ce au stat la baza emiterii Deciziei contestate cu nr. [redacted].

La același termen [redacted] reclamanta, prin apărătorul său, a solicitat citarea în cauză în calitate de pârâtă și a Direcției Regionale Vamale [redacted] în calitate de reprezentant legal, cu capacitate juridică, al Biroului Vamal [redacted], care a încheiat actul constatator, instituție care nu poate sta singură în proces neavând personalitate juridică.

La [redacted] pârâta Direcția Regională Vamală [redacted] a depus întâmpinare prin care a solicitat respingerea acțiunii pentru aceleași motive indicate și de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice [redacted].

S-a depus în copie la dosar procesul-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor nr. [redacted].

Examinând actele și lucrările dosarului tribunalul reține următoarele:

La data de [redacted] reclamanta [redacted] a încheiat cu [redacted] – persoană juridică străină – contractul de leasing nr. [redacted] având ca obiect un irigator [redacted] și o pompă [redacted], obținând autorizație de admitere temporară pentru un termen de 48 luni, respectiv până la data de [redacted].

Înainte de expirarea acestui termen la care trebuia încheiat regimul vamal suspensiv, reclamanta a predat bunurile ce făceau obiectul contractului de leasing susmenționat reprezentantului în România al finanțatorului, [redacted], astfel cum rezultă din înscrisul emanând chiar de la [redacted] depus la dosar (fila [redacted]) în care se menționează

faptul că această societate „ a acceptat să primească bunurile aflate în leasing înapoi în posesia sa”, acestea fiind înapoiate reprezentantului său în România

Rezultă din înscrisul menționat că este vorba de bunurile ce au făcut obiectul contractului de leasing nr.

De altfel, nici una dintre părțile în cauză nu au contestat că aceste bunuri au fost predate finanțatorului, contractul de leasing nemai ajungând la final.

La data de Direcția Regională Vamală prin Biroul Vamal a dispus încheierea din oficiu în baza art.95(alin.2), art.144 lit.b din Codul Vamal aprobat prin Legea nr.141/1997 coroborat cu art.155(2) din Regulamentul de Aplicare aprobat prin HGR nr.1114/2001 a regimului vamal suspensiv, calculând în sarcina reclamantei taxe vamale în quantum total de lei vechi(ROL), fără să solicite și punctul de vedere al acesteia din urmă.

Împotriva acestui act reclamanta a formulat contestație, în baza Codului de procedură fiscală, depusă la Direcția Generală de Finanțe Publice care la rândul ei prin Decizia nr. a respins-o ca neîntemeiată, motivat de faptul că titularul aprobării era obligat să informeze deîndată Autoritatea Vamală asupra modificărilor care ar fi putut influența derularea operațiunii sub regim vamal aprobat. S-a reținut că au fost încălcate mai multe prevederi legale, respectiv art.93-95 din Legea nr.141/1997, art.155 alin.(2) din HGR 1114/2001.

Împotriva acestei decizii a DGFP, reclamanta a formulat prezenta contestație pentru motivele deja arătate.

Consideră tribunalul că în mod greșit s-a respins de DGFP prin decizia nr. contestația formulată de reclamantă împotriva Actului Constatator nr. emisă de Direcția Regională Vamală - Biroul Vamal pentru următoarele considerente:

Potrivit art.27 alin.1 și alin.4 din OG 51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, se reține că bunurile introduse în țară în baza unor contracte de leasing încheiate cu societăți de leasing persoane juridice străine se încadrează în regimul vamal de admitere temporară, pe toată durata contractului, cu exonerarea totală de la obligația de plată a sumelor aferente dreptului de import inclusiv a garanțiilor vamale și numai în cazul achiziționării lor utilizatorul ” este obligat să achite taxele vamale calculate la valoarea rezidențială a bunului din momentul încheierii contractului de vânzare cumpărare

În același timp, obiectul 3 al aceluiași art.27 prevede că „ în cazul în care utilizatorul, din vina societății de leasing sau a furnizorului nu și-a exercitat dreptul de opțiune prevăzut în contract privind prelungirea termenului de leasing sau achiziția bunului, iar bunul nu a fost restituit , utilizatorul trebuie să plătească taxele vamale la valoarea reziduală a bunului

Din interpretarea per a contrario a acestui ultim aliniat menționat și din coroborarea lui cu celelalte texte de lege, arătate tribunalul reține că este evident faptul că taxele vamale nu sunt datorate de utilizatorul bunului , în speță reclamanta , decât fie în situația în care se încheie contractul și este achiziționat bunul, fie în aceea în care deși acest lucru nu s-a întâmplat

utilizatorul neexercitându-și dreptul de opțiune prevăzut privind prelungirea contractului sau achiziția bunului, acesta nu a fost restituit; ele nefiind datorate și neputând fi calculate în situația în care bunul a fost restituit (cum este cazul în speță).

Pe de altă parte este adevărat și faptul că potrivit art.93 din Legea nr.141/1997 „titularul aprobării regimului vamal suspensiv temporar este obligat să informeze de îndată autoritățile vamale asupra oricăror modificări, care influențează derularea operațiunii sub regimul vamal aprobat”; acesta încheindu-se fie când mărfurile primesc un alt regim, fie de Autoritatea Vamală din oficiu atunci când titularul operațiunii nu-l finalizează în termenul aprobat conform disp.art.95 alin.1 și 2 din același act normativ.

Deși în speța dedusă judecății ne aflăm în această din urmă situație, când Autoritatea Vamală a procedat din oficiu la încheierea regimului suspensiv, întrucât titularul nu a făcut-o, respectiv reclamanta, consideră tribunalul că față de faptul că s-a dovedit că bunul a fost restituit nu trebuiau calculate taxe vamale în sarcina acesteia, ele nefiind datorate pentru motivele deja arătate mai sus.

Pentru fapta sa aceea de a nu fi respectat regimul vamal suspensiv, în sensul că nu a informat de îndată Autoritatea vamală asupra oricăror modificări care au influențat derularea operațiunii sub acest regim, mai exact nu a adus la cunoștință restituirea bunului către finanțator, reclamantei i s-a întocmit în mod legal și temeinic de către Direcția Regională Vamală

– Biroul Vamal, procesul-verbal de contravenție cu nr. prin care a fost sancționată cu amendă de RON () lei vechi (ROL) în baza art.386 lit.j din HGR 1114/2001.

Acest text de lege prevede că „nerespectarea de către titularii operațiunii de trecere temporară de bunuri peste frontieră sau de către titularii regimului suspensiv a termenelor, obligațiilor și a condițiilor stabilite pentru derularea și încheierea acestor operațiuni și regimuri”. Ori în cauza de față tocmai obligația de a anunța Autoritatea vamală despre restituirea bunului a fost încălcată de reclamantă cu toate că acest fapt influența derularea operațiunii sub regim vamal aprobat.

Cât privește disp.art.155 alin.2 din Legea nr.141/1997 potrivit căreia „dacă regimul vamal suspensiv nu încetează în condițiile alin.1 (respectiv primesc în mod legal o altă destinație sau un alt regim vamal) taxele vamale și alte drepturi de import se încasează din oficiu de birourile vamale în baza unui act constatator”, acestea nu trebuie interpretate singular, fiind necesar a se ține cont de toate celelalte prevederi legale, astfel cum s-a arătat mai sus, în sensul că birourile vamale pot încasa din oficiu respectivele taxe, doar în măsura în care ele ar fi datorate, potrivit OG nr.51/1997, dacă bunul nu s-ar fi restituit și nu și atunci când acesta a fost restituit întrucât s-ar ajunge la situația în care taxele vamale ar avea caracter sancționator, ceea ce nu poate fi admis în situația în care amenda contravențională a fost aplicată prin act separat. Mai mult nu se pot calcula și pretinde taxe vamale pentru un bun pe care reclamanta nu l-a introdus definitiv în țară și pe care nu l-a achiziționat, ci l-a restituit finanțatorului.

Pentru toate aceste motive, tribunalul va admite contestația, va anula decizia nr. [redacted] emisă de DGFP [redacted] precum și actul constatator nr. [redacted] încheiat de Direcția Regională Vamală [redacted] - prin Biroul Vamal [redacted] și va exonera contestatorul de plat datoriei vamale calculate în sarcina sa prin acest din urmă act.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite contestația formulată de reclamanta [redacted], cu sediul în mun. [redacted], apt. [redacted], județul [redacted], punct de lucru [redacted], județul [redacted], în contradictoriu cu pârâtele Direcția Generală a Finanțelor Publice [redacted], cu sediul în mun. [redacted] șos. [redacted], nr. [redacted], județul [redacted] și Direcția Regională Vamală [redacted], cu sediul în mun. [redacted] str. [redacted], bnr. [redacted].

Anulează Decizia nr. [redacted] emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice [redacted], precum și actul constatator nr. [redacted] încheiat de Direcția Regională Vamală [redacted] - prin Biroul Vamal [redacted].

Exonerează contestatoarea de plata datoriei vamale în quantum de [redacted] ROL(lei vechi) stabilită în sarcina sa prin actul constatator susmenționat (nr. [redacted]).

Cu drept de recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică, azi, [redacted].

Președinte,

Grefier,

red.jud.

dact.

ex.5

